

Sygn. akt IV K 970/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2018r.

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w IV Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Barbara Rezmer

Protokolant: Anna Głębowska

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Dominika Klukowskiego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 22.08.2017r., 21.11.2017r., 16.01.2018r., 5.06.2017r. i 5.07.2018r. i 13.07.2018r. sprawy

1. **M. C.**, syna M. i B. z d. T., urodzonego dnia (...) w W., PESEL (...)

oraz

2. **M. G.**, syna S. i M. z d. U., urodzonego dnia (...) w S., PESEL (...)

oskarżonych o to, że

w okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 18 listopada 2015r. w miejscowości N., gmina P. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu tego samego zamiaru lub wykorzystania tej samej sposobności, działając wspólnie i w porozumieniu ze sobą i inną ustaloną osobą, nie ujawnił przed naczelnikiem właściwego urzędu celnego przedmiotu opodatkowania w postaci nielegalnej produkcji wyrobów akcyzowych bez wymaganych zezwoleń, tj. tytoniu do palenia, gdzie w dniu 18 listopada 2015r. zabezpieczono 904 kg suszu tytoniowego i 320 kg tytoniu do palenia, skutkiem czego Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie w podatku akcyzowym w łącznej wysokości 653.654 zł.

tj. o czyn z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 9 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks.

orzeka

I. Oskarżonych **M. C. i M. G.** uznaje za winnych popełnienia zarzucanego im czynu i za ten czyn na podstawie art. 54 § 1 kks wymierza każdemu z nich karę roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 633 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks zasądza od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa zwrot po 1/2 części kosztów sądowych oraz wymierza każdemu z nich opłatę w wysokości 300 (trzystu) złotych.

Sygn. akt IV K 970/16

UZASADNIENIE

Ustalony mężczyzna zorganizował nielegalną produkcję wyrobów akcyzowych, tj. tytoniu do palenia w miejscowości N., gmina P.. Do produkcji tj. cięcia tytoniu zatrudnił M. G., do którego później dołączył M. C.. Mężczyźni pracowali w nielegalnym zakładzie w okresie od dnia bliżej nieustalonego do dnia 18 listopada 2015r. M. G. wiedział, że to nielegalna produkcja, że pracuje nielegalnie – nie wypełniał żadnych dokumentów, ale po wyjściu z zakładu karnego chciał zarabiać, więc podjął się tej pracy. Zajmowali się jedynie cięciem tytoniu, który przed cięciem moczyli, za co otrzymywali złotówkę, a później 2 złote za kilogram. Dziennie przerabiali przynajmniej 200 kg tytoniu. Tytoń był

przywożony i odwożony przez innego mężczyznę. W dniu 18 listopada 2015r. zabezpieczono 904 kg suszu tytoniowego i 320 kg tytoniu do palenia. Ilość tego tytoniu w przypadku legalnej produkcji i opodatkowania dałaby podatek akcyzowy w łącznej wysokości 653.654 złotych. Wskutek wykonywania tej produkcji nielegalnie, Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie w podatku akcyzowym w łącznej wysokości 653.654 zł.

Dowód: wyjaśnienia M. G. k.65-66,349-351

wyjaśnienia M. C. k.58-59

zeznania K. B. k. 51-52,222-223,365-366

zeznania K. H. k.79v,366

zeznania J. B. k. 135v,400-401

protokół przeszukania k.35-40

protokół oględzin k.70-72

protokół taryfikacji celnej k.73

umowa najmu k.87-88

raport z analizy k.168-206

Oskarżony M. G. urodził się dnia (...) w S.. Był karany 8 razy.

- dane personalne k.349

- dane osobopoznawcze k.

- karta karna k. 335-336

Sąd zważył, co następuje:

Oskarżony M. G. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że płacono mu tylko za cięcie tytoniu, był tylko pracownikiem fizycznym, to nie była jego produkcja. Od każdego kilograma miał płacone wynagrodzenie. Nie zna z nazwiska osoby, która go zatrudniała – był to R.. Kontrakt z pracodawcą uzyskał przez znajomego. Nie miał wówczas pracy i wyszedł z zakładu karnego. Na początku pracował sam, przez jakieś 3 tygodnie, później doszedł do niego M. C., z którym pracował ze dwa tygodnie. W sumie zatrudnieni zostali około wakacji. Łącznie pracował tam dwa miesiące do 18 listopada. Nie wie, kto dostarczał susz do cięcia. Przeważnie było to w godzinach wieczornych, susz ładował właściciel posesji wraz z kierowcą. Oskarżony telefonicznie dostawał wiadomość, że ma kilka dni na cięcie tytoniu. Tam dowozili mu jedzenie, wszystko czego potrzebował. Nie uczestniczył w wynajęciu lokalu, gdzie odbywała się praca, tam już ktoś pracował wcześniej. Nie był legalnie zatrudniony. Produkcja nie była legalna, chciał zarobić. Nie podpisywał dokumentów w związku z zatrudnieniem. Na początku wynagrodzenie było złotówka za kilogram, później wzrosło do 2 zł. Nie był właścicielem tytoniu, który był przywożony. Nie wydawał w związku z produkcją żadnych pieniędzy, nawet za jedzenie nie płacił. Oskarżony przyznał się do cięcia, ale nie do produkcji. Nie handlował, wiedział, że produkcja jest nielegalna, chciał zarobić pieniądze. Obydwaj przygotowywali tytoń do wyjazdu, tzn. wrzucali do worków. Czasami zgłaszali, że towar jest do odbioru, innym razem odbiorcy przyjeżdżali w umówionym czasie. Starali się, aby nikt ich nie widział, jedynie sąsiad z naprzeciwka.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, gdyż nie ujawniły się żadne okoliczności, które by tym wyjaśnieniom przeczyły. Ocena niniejszej sprawy sprowadza się zatem do oceny prawnej działania oskarżonego, które sam przedstawił.

Dokonując ustaleń faktycznych Sąd wykorzystał również wyjaśnienia współoskarżonego, które wyjaśnieniom M. G. nie przeczą. Za wiarygodne Sąd uznał wobec powyższego również zeznania K. H. i J. B., które znajdują potwierdzenie w zgromadzonych dokumentach. Nie przeczą także okolicznościom podanym przez oskarżonego zeznania K. B.. Dokumenty, które stały się podstawą dokonywania ustaleń faktycznych, nie były kwestionowane przez żadną ze stron.

Pozostałe dowody Sąd pominął, uznając, że nie zawierają informacji istotnych dla sprawy.

Z powyżej przedstawionego materiału dowodowego zdaniem Sądu jednoznacznie wynika, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu.

Wraz z drugim oskarżonym dokonywał cięcia liści tytoniowych, dochodziło zatem do przetwarzania liści tytoniowych w tytoń do palenia. Zatem zajmował się produkcją według art.99ust.1 ustawy o podatku akcyzowym. Produkcja taka podlega zgodnie z art.99ust.2 pkt 2 akcyzie. Podmiot produkujący tytoń do palenia staje się zatem podatnikiem, podmiotem zobowiązanym do zapłaty należności publicznoprawnej. Nielegalny producent zataja działalność, która normalnie powinna być opodatkowana, prowadzi do nieujawnienia przedmiotu opodatkowania, zatem Skarb Państwa traci należność, która w przypadku ujawnionej, legalnej produkcji powinien uzyskać. Wysokość uszczuplonej należności została ustalona na sumę 653.654 złotych (przy czym dotyczy ta kwota ujawnionej w trakcie przeszukania ilości). Oskarżony rzeczywiście zajmował się tylko cięciem, nie uczestniczył w odbiorze, handlu, ze swojej pracy miał tylko 1, 2 złote za kilogram, podczas gdy organizator zapewne wielokrotnie – nawet przy ponoszonych kosztach – więcej. Jednakże oskarżony był jednym z uczestników produkcji, która była rozpisana na role. W ramach działania wspólnie i w porozumieniu, gdy każdy z uczestników wykonuje uzgodnioną rolę, których suma składa się na efekt końcowy, każdy realizując fragment czynu, w ramach uzgodnienia odpowiada za jego całość. Oskarżonego nie sposób uznać wyłącznie za pomocnika, gdyż osobiście, fizycznie realizował produkcję tytoniu do palenia. Zdawał sobie sprawę, że nie jest zwykłym pracownikiem, że pracuje nielegalnie i uczestniczy w nielegalnej działalności. Wiedział, że ów R. działa w celu uzyskania korzyści majątkowej, sam także działał w celu osiągnięcia takiego korzyści w postaci zapłaty za każdy kilogram pociętego tytoniu. Co najwyżej mógł nie doceniać konsekwencji karnych, co nie pozbawia jego działania cech bezprawności. W niniejszym przypadku zatem wobec koncepcji działania wspólnie i w porozumieniu, zważywszy na czas trwania produkcji, oskarżony zrealizował zdaniem Sądu wszelkie znamiona czynu z art.54§1kks w zw. z art.9§1kks w zw. z art.6§2kks.

Wymierzając karę Sąd miał na względzie bardzo wysoki stopień społecznej szkodliwości czynu i zawinienia sprawcy. Oskarżony uczestniczył w przestępstwie popełnionym przez kilka osób, uzgodnionym, z podziałem na role, czyn ten trwał dłuższy czas. Spowodował bardzo wysokie uszczuplenie należności wobec Skarbu Państwa, tym samym przyczynił się do wysokiego zysku osób biorąc udział w tym przedsięwzięciu. W dodatku czynu tego dopuścił się mimo uprzedniej karalności, zaraz po opuszczeniu zakładu karnego, co oznacza, że nie można oczekiwać po nim resocjalizacji i poprawy. Na korzyść oskarżonego należy zaliczyć przedstawienia okoliczności przestępstwa – choć zmniejsza znaczenie tej okoliczności fakt zatrzymania go na miejscu przestępstwa. Nieco na korzyść oskarżonego przemawia również jego rola – był osobą fizycznie dokonującą cięcia, nie organizatorem tego przedsięwzięcia – co miało także wpływ na rezygnację z orzekania grzywny W tym stanie rzeczy za adekwatną karę, która spełni wszelkie warunki określone w art.12§1i2kks Sąd uznał karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wydając wyrok skazujący, na podstawie art.627kpk w zw. z art.633kpk w zw. z art.113§1kks zasądził od oskarżonego zwrot kosztów sądowych w części go dotyczącej (oskarżeni korzystali z obrońców na różnym etapie) i wymierzył opłatę, której wysokość ustalił na podstawie art.2ust.1 pkt4 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych.